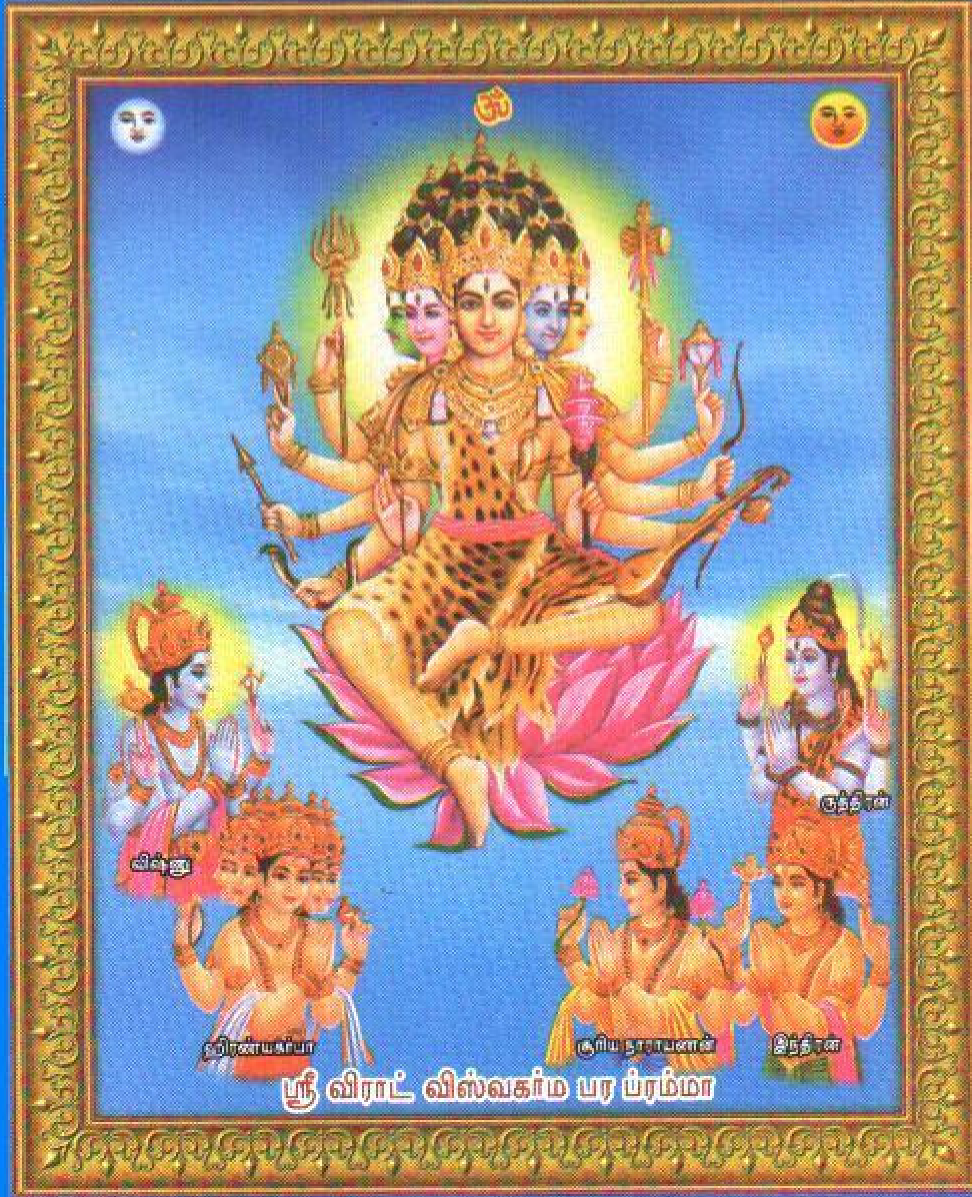

ஸ்ரீ விராட் விஸ்வகர்ம பர ப்ரம்மா

॥ यजुर्वेदीय विश्वकर्म पञ्चसूक्तः ॥

॥ अथ विश्वकर्म महऋषि नमस्कार मन्त्रः ॥

ऋषिः उशानः काव्यः भार्गवः। छन्दः विराडाकृतिः। देवता विश्वकर्म ऋषिः॥

ॐ इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्माती हेमन्तो वाच्यायनः पङ्क्तैर्हैमन्ती पङ्क्त्य
निधनवन्निधनवत आग्रयण आग्रयणात्त्रिणवत्रियस्त्रिꣳशौ त्रिणव
त्रियस्त्रिꣳशाभ्याꣳ शाक्वररैवते शाक्वररैवताभ्यां **विश्वकर्म ऋषिः**।
प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥

ॐ विश्वकर्मर्षिभ्योन्नमः॥

॥ अथ विश्वकर्मा महऋषि पृच्छा पञ्चसूक्तः ॥

॥ अथ कृष्णयजुर्वेदीय विश्वकर्म सूक्तः १ ॥

ऋषिः विश्वकर्मा भौवनः। छन्दः त्रिष्टुप्। देवता विश्वकर्मा॥

य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वदृषिहोता निषासादा पिता नः।
स आशिषा द्रविणमिच्छमानः परमच्छदो वर आ विवेशा ॥ १

विश्वकर्मा मनसा यद्विहाया धाता विधाता परमोत सन्दृक्।
तेषामिष्टानि समिषा मदन्ति यत्र सप्तर्षीन्पर एकमाहुः॥ २

यो नः पिता जनिता यो विधाता यो नः सतो अभ्या सज्जजान।
यो देवानां नामधा एक एव तꣳ सं प्रश्नं भुवना यन्त्यन्या ॥ ३

त आ ऽयजन्त द्रविणꣳ समस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना।
असूर्ता सूर्ता रजसो विमाने ये भूतानि समकृण्वन्निमानि॥ ४

न तं विदाथ य इदं जजाना ऽन्यद्युष्माकमन्तरं भवाति।
नीहारेण प्रावृता जल्प्या चा ऽसुतृप उक्थशासश्चरन्ति॥ ५

परो दिवा पर एना पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहायत्।
कꣳ स्विद् गर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे ॥ ६

तमिद् गर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे ।
अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनमधि श्रितं॥ ७

विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देव आदिद् गन्धर्वो अभवद् द्वितीयः।
तृतीयः पिता जनितौषधीनामपां गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा ॥ ८

॥ अथ कृष्णयजुर्वेदीय विश्वकर्म सूक्तः २ ॥

ऋषिः विश्वकर्मा भौवनः। छन्दः त्रिष्टुप्। देवता विश्वकर्मा॥

चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने अजनन्नन्नमाने।
यदेदन्ता अददृꣳ हन्त पूर्व आदिद् द्यावापृथिवी अप्रथेतां॥ ९

विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्।
सं बाहुभ्यांनमति सं पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः॥ १०

किꣳ स्विदासीदधिष्ठानमारं भणं कतमथ् स्वित्किमासीत् ।
यदी भूमिं जनयन् विश्वकर्मा वि द्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः॥ ११

किꣳ स्विद्वनं क उ वृक्ष आसीद्यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः।
मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु तद्यदध्यतिष्ठद् भुवनानि धारयन्न्॥ १२

या ते धामानि परमाणि या ऽवमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा।
शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः॥ १३

वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये मनोयुजं वाजे अद्या हुवेम।
स नो नेदिष्ठा हवनानि जोषते विश्वशं भूरवसे साधुकर्मा॥ १४

विश्वकर्मन् हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः।
मुह्यन्त्वन्ये अभितः सपत्ना इहा ऽस्माकं मघवा सूरिरस्तु॥ १५

विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यं।
तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीरयमुग्रो विहव्यो यथा ऽसत्॥ १६

॥ अथ कृष्णयजुर्वेदीय विश्वकर्म सूक्तंः ३ ॥

ऋषिः विश्वकर्मा भौवनः। छन्दः त्रिष्टुप्। देवता विश्वकर्मा॥

यज्ञपतिमृषय एनसाऽऽहुः प्रजा निर्भक्ता अनुतप्यमाना ।
मधव्यौ स्तोकावप तौ रराध सं नस्ताभ्याँ सृजतु विश्वकर्मा॥ १७

घोरा ऋषयो नमो अस्त्वेभ्यः चक्षुष एषां मनसश्च सन्धौ।
बृहस्पतये महि षद्द्युमन्नमः नमो विश्वकर्मणे स उ पात्वस्मान्॥ १८

अनन्यान्त्सोमपान्मन्यमानः प्राणस्य विद्वान्त्समरे न धीर।
एनश्चकृवान्महि बद्ध एषां तं विश्वकर्मन्प्र मुञ्चा स्वस्तये॥ १९

ये भक्षयन्तो न वसून्यानृहुः यानग्नयोऽन्वतप्यन्त धिष्णिया।
इयं तेषामवया दुरिष्ट्यै स्विष्टिं नस्तां कृणोतु विश्वकर्मा॥ २०

नमः पितृभ्यो अभि नो अरव्यन्यज्ञकृतो यज्ञकामाः।
सुदेवा अकामा वो दक्षिणां न नीनिम नस्तस्मादेनसः पापयिष्ट॥ २१

॥ अथ कृष्णयजुर्वेदीय विश्वकर्म सूक्तंः ४ ॥

ऋषिः विश्वकर्मा भौवनः। छन्दः त्रिष्टुप् १ः३ गायत्री। देवता विश्वकर्मा॥

स प्रजानन् प्रतिगृभ्णीत विद्वान् प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य।
अस्माभिर्दत्तं जरसः परस्तादच्छिन्नं तन्तुमनुसञ्चरेम॥ २२

ततं तन्तुमन्वेके अनुसञ्चरन्ति येषां दत्तं पित्र्यमायनवत्।
अबन्ध्वेके ददतः प्रयच्छादातुं चेच्छक्नवाꣳ सस्स्वर्ग एषां॥ २३

आरभेथामनु सꣳरभेथाꣳ समानं पन्थामथो घृतेन।
यद्वां पूर्तं परिविष्टं यदग्नौ तस्मै गोत्रायेह जायापती सꣳरभेथां॥ २४

चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्।
वीतिहोत्रा ऋतावृधः॥ २५

समुद्रस्य वयुनस्य पत्मञ्जुहोमि विश्वकर्मणे।
विश्वाहामर्त्यँ हविः॥ २६

॥ अथ कृष्णयजुर्वेदीय विश्वकर्म सूक्तंः ५ ॥

ऋषिः विश्वकर्मा भौवनः। छन्दः जगतीः१ त्रिष्टुप् २ः४ अनुष्टुप्। देवता विश्वकर्मा॥

यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसा वा सम्भृतं चक्षुषो वा।
तमनु प्रेहि सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः॥ २७

एतꣳ सधस्थ परि ते ददामि यमावहाच्छेवधिं जातवेदाः।
अन्वागन्ता यज्ञपतिर्वो अत्र तँस्म जानीत परमेव्योमन्॥ २८

जानीतादेनम्परमे व्योमन्देवाः सधस्था विद रूपमस्य।
यदागच्छात्पथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादाविरस्मै॥ २९

सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो देवयानान्कृणुध्वम् ।
अस्मिन्त्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन् विश्वेदेवा यजमानश्च सीदत ॥ ३०

प्रस्तरेण परिधिना स्रुचा वेद्या च बर्हिषा ।
ऋचेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे ॥ ३१

यदिष्टम्यत्परादानं यद्दत्तं या च दक्षिणा ।
तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नोदधत् ॥ ३२

येना सहस्रं वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम् ।
तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे ॥ ३३

येनाग्ने दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहन्त्यृत्विजः ।
तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे ॥ ३४

येनाग्ने सुकृतः पथा मधोर्धारा व्यानशुः ।
तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे ॥ ३५

यत्र धारा अनपेता मधोर्घृतस्य च याः ।
तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नोदधत् ॥ ३६

॥ अथ विश्वकर्म पंचब्रह्म मन्त्रः ॥

ऋषिः जमदग्निः। छन्दः त्रिष्टुप्। देवता सद्योजातः॥

सद्योजातो व्यमितीत यज्ञं अग्निर्देवानामभवत् पुरोगाः।
अस्यहोतुः प्रदिश्यृतस्य वाचि स्वाहाकृतꣳहविरदन्तु देवाः॥

ऋषिः भरद्वाजः। छन्दः त्रिष्टुप्। देवता वामदेवः॥

वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवोदिवो वाममस्यमभ्यꣳसावीः।
वामस्य हि क्षयस्य देव भूरेरया धिया वाम भाजः स्याम॥

ऋषिः विश्वकर्मा। छन्दः त्रिष्टुप्। देवता अघोरः॥

घोरात्रृषयो नमो अस्त्वेभ्यः चक्षुष एषां मनसश्च सन्धौ।
बृहस्पतये महि षद्द्युमन् नमः नमो विश्वकर्मणे स उ पात्वस्मान्॥

ऋषिः विश्वामित्रः। छन्दः गायत्री। देवता तत्पुरुषः॥

तत्पुरुषाय विद्महे महात्मनाय धीमहि।
तन्नो विश्वकर्मः प्रचोदयात्॥

ऋषिः गोतमः। छन्दः जगती। देवता ईशानः॥

तमीशानां जगतस्तस्थुषस्पतिं धियं जिन्वमवसे हूमहे वयं।
पूषा नो यथा वेदसामसद् वृधे रक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये॥

॥ सर्वं विश्वकर्मऽऽर्पणमऽस्तु ॥

==

ஓம்

ஓம் விராட் விஸ்வகர்ம பரப்ரஹ்மணே நம:

யஜுர்வேதீய விஸ்கர்ம பஞ்ச ஸூக்தங்கள்

ஸ்ரீ விஶ்வகர்ம மஹரிஷியின் நமஸ்கார மந்த்ரம்

॥ ருஷி: உஶாந: காவ்ய: பார்கவ: சந்த: விராடா4க்ருதி தேவதா விஶ்வகர்ம ரிஷி: ॥

ஓம் ॥ இயமுபரி மதிஸ்தஸ்யை வாங்மாதீ ஹேமந்தோ வாச்யாயந: பங்க்தைர்
ஹைமந்தீ பங்க்த்ய நித4நவந்நித4நவத ஆக்3ரயண ஆக்3ரயணாத்
த்ரிணவத் த்ரியஸ் த்ரிம்ஶௌ த்ரிணவ த்ரியஸ் த்ரிॅ ஶாப்4யாॅ
ஶாக்வரரைவதே ஶாக்வர ரைவதாப்4யாம் விஶ்வகர்ம ருஷி: ।
ப்ரஜாபதிக்3ருஹீதயா த்வயா வாசம் க்ருஹ்ணாமி ப்ரஜாப்ய: ॥
ஓம் விஶ்வகர்ம ருஷிப்4யோந் நம: ॥

॥ ஸ்ரீ விஶ்வகர்ம மஹரிஷி சொல்லிய பஞ்ச ஸூக்த்தங்கள்: ॥

ஸூக்த்தம் - (1)

ருஷி: விஶ்வகர்மா பௌவந: சந்த: த்ரிஷ்டுப்: தேவதா-விஶ்வகர்மா ॥

ய இமா விஶ்வா பு4வநாநி ஜுஹ்வத்3 ருஷிர்ஹோதா நிஷாஸாத3ா பிதா ந: ।
ஸ ஆஶிஷா த்3ரவிணமிச்ச2மாந: பரமச்ச2தோ வர ஆ விவேஶ ॥ (1)

விஶ்வகர்மா மநஸா யத்3விஹாயா த4ாதா வித4ாதா பரமோத ஸந்த்3ருக் ।
தேஷாமிஷ்டாநி ஸமிஷா மத3ந்தி யத்ர ஸப்தர்ஷீந்பர ஏகமாஹு ॥ (2)

யோ ந: பிதா ஜநிதா யோ வித4ாதா யோ ந: ஸதோ அப்4யா ஸஜ்ஜஜாந ।
யோ தே3வாநாம் நாமத4ா ஏக ஏவ தॅ ஸ ம் ப்ரஶ்நம் புவநம் யந்த்யந்யா ॥ (3)

த ஆ Zயஜந்த த்3ரவிணꣲ ஸமஸ்மா ருஷய: பூர்வே ஜரிதாரோ ந பூ4நா ।
அஸூர்தா ஸூர்தா ரஜஸோ விமாநே யே பூ4தாநி ஸமக்ருண்வந்நிமாநி ॥ (4)

ந தம் விதாதா2 ய இத3ம் ஜஜாநா Zந்யத்3யுஷ்மாகமந்தரம் ப4வாதி ।
நீஹாரேண ப்ராவ்ருதா ஜல்ப்யா சா Zஸுத்ருப உக்த2ஶாஸஶ்சரந்தி ॥ (5)

பரோ திவா பர ஏநா ப்ருதி2வ்யா பரோ தே3வேபி4ரஸுரைர்கு3ஹாயத் ।
கꣲ ஸ்வித்3 க3ர்ப4ம் ப்ரத2மம் த3த்4ர ஆபோ யத்ர தே3வா: ஸமக3ச்ச2ந்த விஶ்வே ॥ (6)

தமித்3 க3ர்ப4ம் ப்ரத2மம் த3த்4ர ஆபோ யத்ர தே3வா: ஸமக3ச்ச2ந்த விஶ்வே ।
அஜஸ்ய நாபா4வத்4யேகமர்பிதம் யஸ்மிந்நித3ம் விஶ்வம் பு4வநமதி4 ஶ்ரீதம் ॥ (7)

விஶ்வகர்மா ஹ்யஜநிஷ்ட தே3வ ஆதி3த்3 க3ந்த4ர்வோ அப4வத்3 த்3விதீய: ।
த்ருதீய: பிதா ஜநிதௌஷதீ4நாமபாம் க3ர்ப4ம் வ்யத3தா4த் புருத்ரா ॥ (8)

ஸூக்த்தம் - (2)

ருஷி: விஶ்வகர்மா பௌவந: சந்த: த்ரிஷ்டுப்: தேவதா-விஶ்வகர்மா ॥

சக்ஷுஷ: பிதா மநஸா ஹி தீ4ரோ க்4ருதமேநே அஜநந்நம்நமாநே ।
யதே3த3ந்தா அத3த்3ருꣲ ஹந்த பூர்வ ஆதி3த்3 த்3யாவாப்ருதி2வீ அப்ரதே2தாம் ॥ (1)

விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோ-முகோ2 விஶ்வதோ-ஹஸ்த உத விஶ்வதஸ்-பாத் ।
ஸம் பா3ஹுப்4யாம்நமதி ஸம் பதத்ரைர்த்3யாவாப்ருதி2வீ ஜநயந்தே3வ ஏக: ॥ (2)

கிꣲ ஸ்விதாஸீததி4ஷ்டா2நமாரம்ப4ணம் கதமத்2 ஸ்வித்கிமாஸீத் ।
யதீ3 பூ4மிம் ஜநயந் விஶ்வகர்மா வித்3யோமௌர்ணோந்மஹிமா விஶ்வசக்ஷா: ॥ (3)

கிꣲ ஸ்வித்3வநம் க உ வ்ருக்ஷ ஆஸீத்3யதோ த்3யாவாப்ருதி3வீ நிஷ்டதக்ஷு: ।
மநீஷிணோ மநஸா ப்ருச்ச2தேது3 தத்3யத3த்4யதிஷ்ட2த்3 பு4வநாநி தா4ரயந் ॥ (4)

யா தே தா4மாநி பரமாநி யா Zவமா யா மத்4யமா விஶ்வகர்மந்நுதேமா ।
ஶிக்ஷா ஸகி2ப்4யோ ஹவிஷி ஸ்வதா4வ: ஸ்வயம் யஜஸ்வ தநுவம் ஜுஷாண: ॥ (5)

வாசஸ்பதிம் விஶ்வகர்மாணமூதயே மநோயுஜம் வாஜே அத்3யா ஹுவேம ।
ஸ நோ நேதி3ஷ்டா2 ஹவநாநி ஜோஷதே விஶ்வஶம் பூ4ரவஸே ஸாது4கர்மா ॥ (6)

விஶ்வகர்மந் ஹவிஷா வாவ்ருதா4ந: ஸ்வயம் யஜஸ்வ தநுவம் ஜுஷாண: ।
முஹ்யந்த்வந்யே அபி4த: ஸபத்நா இஹா Zஸ்மாகம் மக4வா ஸூரிரஸ்து ॥ (7)

விஶ்வகர்மந் ஹவிஷா வர்த4நேந த்ராதாரமிந்த்3ரமக்ருணோரவத்4யம் ।
தஸ்மை விஶ: ஸமநமந்த பூர்வீரயமுக்3ரோ விஹவ்யோ யதா2 Zஸத் ॥ (8)

ஸூக்த்தம் - (3)

ருஷி: விஶ்வகர்மா பௌவந: சந்த: த்ரிஷ்டுப்: தேவதா-விஶ்வகர்மா ॥

யஜ்ஞபதிம்ருஷய ஏநஸாZZஹு: ப்ரஜா நிர்ப4க்த்தா அநுதப்யமாநா ।
மத4வ்யௌ ஸ்தோகாவப தௌ ரராத4 ஸம் நஸ்தாப்4யாँ ஸ்ருஜது விஶ்வகர்மா ॥ (1)

கோ4ராருஷயோ நமோ அஸ்த்வேப்ய: சக்ஷுஷ ஏஷாம் மநஸாஶ்ச ஸந்தௌ4 ।
ப்3ருஹஸ்பதயே மஹி ஷத்3த்3யுமந்நம: நமோ விஶ்வகர்மணே ஸ உ பாத்வஸ்மாந் ॥ (2)

அநந்யாந்த்ஸோமபாந்மந்யமாந: ப்ராணஸ்ய வித்3வாந்த்ஸமரே ந தீ4ர ।
ஏநஶ்சக்ருவாந்மஹி ப3த்3த4 ஏஷாம் தம் விஶ்வகர்மந்ப்ர முஞ்ஜா ஸ்வஸ்தயே ॥ (3)

யே ப4க்ஷயந்தோ ந வஸூந்யாந்ருஹு: யாநக்3நயோ Zந்வதப்யந்த தி4ஷ்ணியா ।
இயம் தேஷாமவயா து3ரிஷ்ட்யை ஸ்விஷ்டிம் நஸ்தாம் க்ருணோது விஶ்வகர்மா ॥ (4)

நம: பித்ருப்4யோ அபி4 நோ அரவ்யந்யஜ்ஞுக்ருதோ யஜ்ஞகாமா: ।
ஸுதே3வா அகாமா வோ த3க்ஷிணாம் ந நீநிம நஸ்தஸ்மாதே3நஸ: பாபயிஷ்ட ॥ (5)

ஸூக்த்தம் - (4)

ருஷி: விஶ்வகர்மா பௌவந: சந்த: த்ரிஷ்டுப்: காயத்ரீ 4-5 தேவதா-விஶ்வகர்மா ॥

ஸ ப்ரஜாநந் ப்ரதிக்3ருப்4ணீத வித்3வாந் ப்ரஜாபதி: ப்ரத2மஜா ருதஸ்ய ।
அஸ்மாபி4ர்த3த்தம் ஜரஸ: பரஸ்தாத3ச்சி2ந்நம் தந்துமநுஸஞ்சரேம ॥ (1)

ததம் தந்துமந்மேகே அநுஸஞ்சரந்தி யேஷாம் த3த்தம் பித்ர்யமாயநவத் ।
அப3ந்த்4வேகே த3த3த: ப்ரயச்சா2தா3தும் சேச்ச2க்நவா ँ ஸஸ் ஸ்வர்க3 ஏஷாம் ॥ (2)

ஆரபே4தா2மநு ஸ ँரபே4தா2 ँ ஸமாநம் பந்தா2மதோ2 க்4ருதேந ।
யத்3வாம் பூர்தம் பரிவிஷ்டம் யத3க்நௌ தஸ்மை
கோ3த்ராயேஹ ஜாயாபதீ ஸ ँரபே4தா2ம் ॥ (3)

சித்திம் ஜுஹோமி மநஸா க்4ருதேந யதா2 தே3வா இஹாஹமந் ।
வீதிஹோத்ரா ருதாவ்ருத4: ॥ (4)

ஸமுத்ரஸ்ய வயுநஸ்ய பத்மஜ்ஜுஹோமி விஶ்வகர்மணே ।
விஶ்வாஹாமர்த்ய ँ ஹவி: ॥ (5)

ஸூக்த்தம் - (5)

ருஷி: விஶ்வகர்மா சந்த: ஜகதீ 1, த்ரிஷ்டுப் 2-4, அநுஷ்டுப்: தேவதா-விஶ்வகர்மா ॥

யதா3கூதாத்ஸமஸுஸ்ரோத்3த்4ருதோ3 வா மநஸா வா ஸம்ப்4ருதம் சக்ஷுஷோ வா ।
தமநு ப்ரேஹி ஸுக்ருதஸ்ய லோகம் யத்ரர்ஷய: ப்ரத2மஜா யே புராணா: ॥ (1)

ஏத ꣳ ஸ த4ஸ்த2 பரி தே த3த3ாமி யமாவஹாச்சே2வதி4ம் ஜாதவேத3ா: ।

அந்வாக3ந்தா யஜ்ஞபதிர்வோ அத்ர த ꣳஸ்ம ஜாநீத பரமேவ்யோமந் ॥ (2)

ஜாநீதாதே3நம்பரமே வ்யோமந்தே3வா: ஸத4ஸ்தா வித3 ரூபமஸ்ய ।

யதாக3ச்சா2த்பதி2பி4ர்தேவயாநைரிஷ்டாபூர்தே க்ருணுதாதா3விரஸ்மை ॥ (3)

ஸம்ப்ர ச்யவத்4வமநு ஸம்ப்ர யாதாக்3நே பதோ2 தே3வயாநாந்க்ருணுத்4வம் ।

அஸ்மிந்த்ஸத4ஸ்தே2 அத்யுத்தரஸ்மிந் விஶ்வேதே3வா யஜமாநஶ்ச ஸீதத ॥ (4)

ப்ரஸ்தரேணே பரிதி4நா ஸ்ருசா வேத்3யா ச ப3ர்ஹிஷா ।

ருசேமம் ய ஜ்ஞம் நோ வஹ ஸுவர்தே3வேஷு க3ந்தவே ॥ (5)

யதி3ஷ்டம்யத்பராதா3நம் யத்3த3த்தம் யா ச த3க்ஷிணா ।

யத3க்3நிர் வைஶ்வகர்மண: ஸுவர்தே3வேஷு நோத3த4த ॥ (6)

யேநா ஸஹஸ்ரம் வஹஸி யேநாக்3நே ஸர்வவேத3ஸம் ।

தேநேமம் யஜ்ஞம் நோ வஹ ஸுவர்தே3வேஷு க3ந்தவே ॥ (7)

யேநாக்3நே தக்ஷிணா யுக்தா யஜ்ஞம் வஹந்த்ய்ருத்விஜ: ।

தேநேமம் யஜ்ஞம் நோ வஹ ஸுவர்தே3வேஷு க3ந்தவே ॥ (8)

யேநாக்3நே ஸுக்ருத: பதா2 மதோ4ர்தா4ரா வ்யாநஶு: ।

தேநேமம் யஜ்ஞம் நோ வஹ ஸுவர்தே3வேஷு க3ந்தவே ॥ (9)

யத்ர தா4ரா அநபேதா மதோ4ர்க்4ருதஸ்ய ச யா: ।

யத3க்3நிர் வைஶ்வகர்மண: ஸுவர்தே3வேஷு நோத3த4த் ॥ (10)

ஸ்ரீ விஶ்வகர்ம பஞ்சமுக மந்திரங்கள்:

ருஷி: ஜமத3க்3னி: பார்க3வ:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், தே3வதா ஸத்யோஜாத: ॥ (1)

ஸத்3யோஜாதோ வ்யமிதீத யஜ்ஞம் அக்3னிர் தே3வானாம் அப4வத் புரோக3ா: ।
அஸ்யஹோது: ப்ரதி3ஶ்ய ருதஸ்ய வாசி ஸ்வாஹாக்ருத க்3ம் ஹவிரத3ந்து தேவா: ॥

ருஷி: ப4ரத்3வாஜ: பார்ஹஸ்பத்ய:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், தே3வதா வாமதே3வ: ॥ (2)

வாமமத்3ய ஸவிதர் வாமமு ஶ்வோ தி3வோதி3வோ வாமமஸ்யமப்4ய க்3ம் ஸாவீ: ।
வாமஸ்ய ஹி க்ஷயஸ்ய தே3வ பூ4ரேரயா தி4யா வாமப4ாஜ: ஸ்யாம ॥

ருஷி: விஶ்வகர்மா: பு4வந:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், தே3வதா அகே4ார: ॥ (3)

கே4ாராருஷயோ நமோ அஸ்த்வேப்4ய: சக்ஷுஷ ஏஷாம் மநஸச்ச ஸந்தௌ4 ।
ப்3ருஹஸ்பதயே மஹிஷத்3 த்3யுமன் நம: நமோ விஶ்வகர்மணே ஸ உ பாத்வஸ்மான் ॥

ருஷி: விஶ்வாமித்ர: க3ாதின:, ச2ந்த3: க3ாயத்ரீ, தே3வதா தத்புருஷ: ॥ (4)

தத்புருஷாய வித்3மஹே மஹாத்மநாய தீ4மஹி ।
தந்நோ விஶ்வகர்ம: ப்ரசோத3யாத் ॥

ருஷி: கே3ாதம: ரஹூகணை:, ச2ந்த3: ஜக3தீ, தே3வதா ஈஶான: ॥ (5)

தமீஶானாம் ஜக3தஸ்தஸ்து2ஷஸ்பதிம் தி4யம் ஜின்வமவஸே ஹூமஹே வயம் ।
பூஷா நோ யத2ா வேத2ஸாமஸத்3 வ்ருதே4 ரக்ஷிதா பாயுரத2ப்3த4: ஸ்வஸ்தயே ॥

ஸர்வம் விஶ்வகர்மார்பணமஸ்து

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

ருத்ர சமகப் பிரகரணம் முதலியது

சாயணபாடியக் கருத்து, பதவுரைகளுடன் கூடியது

ஏழாம் பகுதி

தாசிவாசி சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

சென்னை

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

தமது சொந்தப் பொருட்செலவில் பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

பிரமாதி ஆண்டு தைத் திங்கள்

1940

காபிரைட்] [ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது

நான்காம் காண்டம் ஆறும் பிரபாடகம்.

இரண்டாம் அநுவாகம்.

ஆறு பஞ்சாதிகட்கு மேல் ஒன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

ஹோமங்களைக் கூறுமந்திரங்கள்.

य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वदृषिर्होता निषसादा पिता नः ।
स आशिषा द्रविणमिच्छमानः परमच्छदो वर आविवेश । विश्व-
कर्मा मनसा यद्विहाया धाता विधाता परमोत सन्दृक् । तेषामिष्टानि
समिषा मदन्ति यत्र सप्तर्षीन्पर एकमाहुः । यो नः पिता जनिता
यो विधाता यो नस्सतो अभ्या सज्जजान ॥ १ ॥ यो देवानान्नामधा
एक एव तꣳ संप्रश्नं भुवना यन्त्यन्या । त आऽयजन्त द्रविणꣳ
समस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना । असूर्ता सूर्ता रजसो विमाने
ये भूतानि समकृण्वन्निमानि । न तं विदाथ य इदञ्जजानान्यद्युष्माक-
मन्तरं भवाति । नीहारेण प्रावृता जल्प्या चाऽसुतृप उक्थशासश्च-
रन्ति । परो दिवा पर एना ॥ २ ॥ पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहा-
यत् । कꣳस्विद्गर्भं प्रथमन्दध्र आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे ।
तमिद्गर्भं प्रथमन्दध्र आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे । अजस्य
नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनमधिश्रितम् विश्वकर्मा ह्य
जनिष्ट देव आदिद्गन्धर्वो अभवद्द्वितीयः । तृतीयः पिता जनितौष-
धीनाम् ॥ ३ ॥ अपाङ्गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा । चक्षुषः पिता मन-
सा हि धीरो घृतमेने अजनन्नन्नमाने । यदेदन्ता अददृꣳहन्त पूर्व
आदिद्द्यावा पृथिवी अप्रथेताम् । विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुखो

विश्वतो हस्त उत विश्वतस्पात् । संबाहुभ्यान्नमति संपतत्रैर्द्यावा
पृथिवी जनयन्देवएकः। किꣳस्विदासीदधिष्ठानमारम्भणङ्कतमत्स्वि-
त्किमासीत् । यदीभूमिञ्जनयन् ॥ ४ ॥ विश्वकर्मा विद्यामौर्णो-
न्महिना विश्वचक्षाः । किꣳ स्विद्वनङ्क उसवृक्ष आसीद्यतो द्यावा
पृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा पृच्छते दुतद्यद्ध्यतिष्ठद्भुव-
नानि धारयन् । याते धामानि परमाणि याऽवमाया मध्यमा विश्व-
कर्मन्नुतेमा । शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावस्स्वयं यजस्व
तनुवञ्जुषाणः । वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये ॥ ५ ॥ मनोयुजं
वाजे अद्याहुवेम । सनोनेदिष्ठा हवनानि जोषते विश्वशम्भूरवसे
साधुकर्मा । विश्वकर्मन् हविषा वावृधानस्स्वयं यजस्व तनुवञ्जु-
षाणः । मुह्यन्त्वन्ये अभितस्सपत्ना इहास्माकं मघवा सूरिरस्तु ।
विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम् । तस्मै विशः
स्समनमन्त पूर्वीरयमुग्रो विहव्यो यथाऽसत् । समुद्राय वयुनाय
सिन्धूनां पतये नमः । नदीनाꣳ सर्वासां पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे
विश्वाऽहाऽमर्त्यꣳ हविः ॥ ६ ॥

முதலாவது அநுவாகத்தில் மகாக்கினி சயனத்தைச் சுற்றிலும் நீரைத் தெளித்தல் கூறப்பட்டது. இதில், இரண்டு சூக்தங்களால் ஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதற் சூக்தத்தில் முதலாவது இருக்கு

முதலாவது ஹோமம்

மந்திரம் :

यइमा विश्वा भुवनानि जुह्वदृषिर्होता निषसादापितानः । स आशिषाद्रविं-
णमिच्छमानः परमच्छदो वर आविवेश ।

ஹோமம்)

உரை.

எப் பரமேசுரன், பிரளயகாலத்தில், பூமி முதலிய உலகனைத்தையும் ஆகுதி செய்வது போல் தன்னிடத்தில் ஒடுக்கிக் கொள்கின்றானோ, மற்றும், எல்லா முணர்கின்றவனும் சங்காரமாகிய ஹோமஞ் செய்கின்றவனுமாய் எமக்குப் பிதாவாயுமிருக்கின்றானோ, அதாவது பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையுந் தன்னுளடக்கிக் கொண்டு தான் மாத்திரமாய் நிற்கின்றானோ, அப் பரமேசுரன், தனத்தால் உபலக்ஷிதமாகக் கொள்ளப்பெற்ற உலக போகங்களை யடைய விரும்பியவனாய்த் தனது உண்மை வடிவை மறைத்துக்கொண்டு தன்னாலாக்கப் பெற்ற உடம்பின் நடுவிலிருக்கின்ற உள்ளக் கமலத்தில் நுழைந்துகொண்டிருக்கின்றவன் என்பது.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

विश्वकर्मा मनसा यद्विहाया धाता विधाता परमोत सन्दृक्। तेषामिष्टानि समिषामदन्ति यत्र सप्तर्षीन्पर एकमाहुः ।

உரை.

படைத்தளித்தழிக்குஞ் செயலையுடைய விசுவகருமன் என்னும் பரமேசுரன், தனது திருவுளத் தெண்ணுதல் மாத்திரத்தானே முத்தொழிலையுஞ் செய்கின்றான் வேறு கருவி முதலியன வேண்டிலன், இச்செயல்களால், பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் பெயர்களையும் பெறுகின்றனன். மற்றும், இவன் எல்லா முணர்ந்தவன், மரீசி முதலிய எழுரிஷிகளும் பல்வகையாகக் காணப்படுகின்ற பரமேசுரனை, படைப்பிற்கு முன் ஒருவனாகக் கூறுகின்றார்கள். அத்தகைய பரமேசுரன் அவர்கட்கு வேண்டியவற்றைத் தேடுகின்றான். அதனால் அம் மகரிஷி முதலானோர் களிப்படைகின்றனர் என்பது.

மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

योनः पिता जनिता यो विधाता योनस्सतो अभ्यासज्जजान। यो देवानां नामधा एक एव तꣳ सम्प्रश्नं भुवनायन्त्यन्या ।

உரை.

எம்மைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், எம்மை யுண்டாக்குகின்றவனும், விரிப்பதிலென் ! உலகைத் தோற்றுவிக்கும் பரமேசுரன், உண்டாகி எமக்கு, உண்மையாகிய போக்கியப் பொருள்களையும் தனது உண்மை வடிவிலிருந்தே உண்டாக்கினன். மற்றும், எப் பரமேசுரன் தானே பல்வேறு வகைப்பட்ட

தேவதைகளின் பெயரை யேற்றுக் கொள்ளினும், அதாவது பல தேவர்களாய்த் தோற்றினும் உண்மையில் ஒருவனாகவே இருக்கின்றானோ, அத்தகைய பரமேசுரனை, உண்டான எல்லாப் புவனங்களும், ஈசுரன் எவன்! புவனங்கள் எவைகள்! என்னும் வினாவெழும்படி கலந்து கொள்ளுகின்றன; அதாவது அவனுடன் ஒன்றாகி விடுகின்றன என்பது.

நான்காவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

त आयजन्त द्रविणꣳ समस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना। असूर्ते सूर्ते रजसो विमाने ये भूतानि समकृण्वन्निमानि।

உரை.

முற் கூறிய விசுவகருமன் என்னும் பரமேசுரனால் படைப்பின் முதலில் உண்டாக்கப்பட்டவர்களும், கட்புலப்படாதவைகளை யுணர்கின்றவர்களும் தமது மகிமையிற் சிறிதுங் குறையாதவர்களுமான (தேவர்கள்) உயிருள்ளவர்களும், தத்தமது செயலில் ஏவப்பட்டவர்களுமான பிராணிகளை உண்டாக்கினார்கள் என்பது.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

नतं विदाथ य इदं जजानान्यद्युष्माकमन्तरं भवाति। नीहारेण प्रावृता जल्प्या चाऽसुतृप उक्थशासश्चरन्ति।

உரை.

விசுவகருமனாகிய எப் பரமேசுரன் இவ்வுலகை உண்டாக்கினானோ, அப் பரமேசுரனை, படைக்கப்பட்ட சீவர்காள்! நீவிர் அறியமாட்டீர்கள். யான் தேவதத்தன் யக்ஞதத்தன், நான் சீவன் என்றிவ்வாறு அறிகின்றோமென் பீரேல்! அத்தகைய பரமேசுரன் உங்களுடைய உணர்ச்சிக்கு விடயமாகுஞ் சீவனிலும் வேறாயிருக்கின்றான். அப்பரமேசுரன் எமது வடிவினன் என்று அறியாததென்னை எனின்? மூடு பனிபோல், மெய்யும், பொய்யுமாகாத அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்களாதலினென்க. அறியாதது மாத்திரமா? அன்று, மற்றோ, நான் தேவன், நான் மனிதன் இது எனது வீடு நிலம் என்றிவ்வாறு வீண் வார்த்தையுமாடுகின்றீர்கள். அஃதன்றியும் உயிரோம்பலையே மேற்கொண் டிருக்கின்றீர்கள். இதனோடமையாது, பரவுலகிலும் போகத்தைத் தேடிக் கொள்வதற்கு வேள்விகளில் சஸ்திரம் என்னும் ஒருவகைத் தோத்திரங்களையும் ஓதுகின்றீர்கள். இதனால் உங்கட்கு மெய்யுணர்வு இல்லை யென்பது திரண்ட பொருளாம் என்பது.

ஆறுவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

परो दिवा पर एनापृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहायत्। कंस्विद्गर्भं प्रथमन्दध्र आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे।

உரை.

உண்மையிற் பரமேசுரன் உறைப்பிடமாகிய உள்ளக்குகையானது விண்ணுலகினும் வேறு, மண்ணுலகினும் வேறு, தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் வேறு. வேறென்பது உலகிற்குவேறாய் மிகத்தூரமாய் ஆசிரியன் நூல்களாலறியத்தக்கதென்பதாம். மற்றும், எக் கருப்பத்தில் தேவர்களனைவரும் இருக்கின்றார்களோ, அத்தகைய தண்ணீராகிய கருப்பத்தை முதலில் அடைந்தனன். நீராலுண்டாகிய கருப்பத்தில், தேவர் மனிதர் முதலான பிராணிகளனைத்தும் இருக்கின்றனவென்பது.

இது நூல்களில் வெளிப்படை. அத்தகைய கருப்பமும் இன்னதென்று உணரப்படாதது. உலகிற்கு ஆதாரமானது ஆலமாயிருந்தும் அறியப்படாதபோது மிக நுண்ணிய கருப்பம் அறியப்படல் எவ்வணம்? என்க.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

तमिद्गर्भं प्रथमन्दध्र आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनमधिश्रितम्।

உரை.

எல்லாத் தேவர்களையும் உட்கொண்ட பிரமாண்டமாகிய கருப்பத்தைத் தாங்கிய அப் பரமான்மா எத்தகையதெனின்! பிறப்பிலாத பரமேசுரனுடைய நாபியின் நடுவில், அதாவது உருவ நடுவில், இந்த எல்லாப் புவனங்களும் அடங்கிக் கிடக்கும் விதையை ஊன்றுகின்றது என்பது.

இதையே, 'முதலில் நீரை உண்டாக்கி அதில் வீரியத்தை விட்டது, அது அண்டமாயிற்று' என மிருதியுங் கூறுகின்றது.

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देव आदिद्गन्धर्वो अभवद्द्वितीयः। तृतीयः पिता जनितौषधीनामपां गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा।

18

உரை.

அவ் வண்டத்திலுள், தேவ விலங்கு முதலான பல்வேறு வகையான உலகங்களைப் படைப்பவனும், சத்திய வுலகில் வசிக்கின்றவனுமாகிய பிரம தேவன் தோன்றினன். இரண்டாவது கந்தருவர்கள் தோன்றினார்கள். மூன்றாவது, கொடி செடிகளுக்குப் பிதாவாகிய சோமன் உண்டாயினன். பரமேசுரன் அத்தகைய பிரமாண்டமென்னும் கருப்பத்தை பல்வகையாகப் பெரிதாக்கினன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன், சுருவில் பதினாறுமுறை நெய் யெடுத்துக்கொண்டு இவ் வெட்டு மந்திரங்களின் முடிவில் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு சுருவிலுள்ள நெய்யில் பாதியை ஓமஞ் செய்துவிடல் வேண்டு மென்பதாம்,

முதற் சூக்தம் முற்றும்.

இரண்டாவது சூக்தத்தில் முதலாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

चक्षुष : पिता मनसाहि धीरो घृतमेने अजनन्नम्नमाने। यदेदन्ता अददृहन्तपूर्व आदिद्यावापृथिवीअप्रथेताम् ।

உரை.

எல்லாப் பிராணிகளையும் உண்டாக்குகின்றவைகளும், உறுதி யுடையவைகளும், தமது விருப்பால் நெய்போல் உயிர்களுக்குப் போக சாதனங்களுமான மண்ணையும் விண்ணையும், ஒன்றற்கொன்று உதவியுடையவைகளாகப் படைத்தனன். இவைகள் முதலில் உண்டானதால் கண் முதலான பிராணன்கள் வலுவடைந்தன. அதன் பிறகே, மண்ணும் விண்ணும் விரிவாயின என்பது.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

विश्वतश्चक्षुरुतविश्वतो मुखो विश्वतो हस्तउतविश्वतस्पात्। संबाहुभ्यां नमतिसं पतत्रैर्द्यावा पृथिवी जनयन्देव एकः ।

உரை

மண் விண் என்பவைகளை உண்டாக்குவதற்குமுன், பரமேசுரன், எங்குங் கண்களை யுடையவனும், எங்கும் முகங்களை யுடையவனும், எங்கும்

ஹோமம்)

கைகளை யுடையவனுமாக விளங்கினன். அத்தகைய பரமேசுரன் ஒருவனே, மண் விண்ணை யுடைய இரண்டு கைகள் போன்ற தர்ம அதர்மங்களால் உலகினைத்தையும் சுவாதீனம் பண்ணிக் கொள்ளுகின்றனன். அங்ஙனமே, முதற் காரணங்களும் அநித்தியங்களுமான பஞ்ச பூதங்களாலும் சுவாதீனம் பண்ணிக் கொள்ளுகின்றனன் என்பது.

மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

किं॒ स्विदासीदधिष्ठानमारम्भणंकतमत्स्वित्किमासीत्। यदीभूमिं जनयन्विश्वकर्मा विद्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः।

உரை.

மண்ணையும் விண்ணையும் உண்டாக்கும்போது, பரமேசுரன் எதை ஆதாரமாகக் கொண்டு செய்தனன்? எதையுமில்லை. உண்டாக்குவதற்கு எதுதான் முதற் காரணமாக இருந்தது? எதுவுமில்லை. மற்றோ, நிமித்த காரணமும் எதுவுமில்லை, எல்லாவற்றையு முணர்கின்றவனும், உலகத் தொழிலைச் செய்கின்றவனுமாகிய பரமேசுரன் மண்ணையும் விண்ணையும் படைக்கும்போது அவனுடைய மகிமையே (அருட்சத்தியே) சாதனமாம்; பிறிதொன்றுமில்லை. இதனால் நினைக்க முடியாத சத்தியை யுடையவன் பரமேசுரன் என்பது கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

நான்காவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

किं॒ स्विद्वनङ्कउसवृक्ष आसीद्यतोद्यावापृथिवीनिष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसापृच्छतेदुतद्यदध्यतिष्ठद् भुवनानि धारयन्।

உரை.

உலகமென்னும் மண் விண்ணாகிய வீட்டைக் கட்டுதற் பொருட்டு மரம் வெட்டுவதற்கு வனம் எது? வாச்சியால் வெட்டும் மரந்தான் யாது? அறிவாளர்காள்? இவ் வனைத்தும் இவ்வாறு வினாவுந் தன்மை யுடையனவேயாம். ஆதலின் இதை நன்கு உய்த்து நோக்குவீர்களாக. மற்றும், பரமேசுரன் மண்ணையும் விண்ணையும் எதன்மேல் வைத்துக் கொண்டு செய்தனன் என்பது எல்லா வகையாலும் எழும்வினாவாம். இதனால் ஒன்றையும் வேண்டாமலே தானே எல்லாவற்றையும் பரமேசுரன் செய்தருளுகின்றனன் என்பது பெற்றாம். இதன் விரிவைப் பிராமணத்திற் காண்க.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

यातेधामानि परमाणि याऽवमा यामध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा । शिक्षासखिभ्यो हविषि स्वधावस्स्वयं यजस्वतनुवंजुषाण: ।

உரை.

விசுவகருமனே! (பிரமனே!) உன்னுடைய சிறந்த இடங்களையும், தாழ்ந்த இடங்களையும், நண்பன் போன்று மிகப்பிரியமான அவிகளைக் கொடுத்தலே நிமித்தமாகக் கொண்டவைகளால் எமக்கு உபதேசிப்பாயாக. மற்றும், 'சுவதா' என்னுஞ் சொல்லால் உபலக்கணமாயுணரப்பெற்ற விசுவகருமனே! நீ, எசமானனுடைய உடம்பிலிருந்து கொண்டு அநுபவிப்போனுய் தானேகவே வேட்பாயாக. உனது அருளின்றி வேட்போர் ஒருவரும் இலர் என்பது.

ஆறுவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம் :

वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये मनोयुजंवाजे अद्याहुवेम । सनोनेदिष्ठाहवनानिजोषतेविश्वशंभूरवसेसाधुकर्मा ।

உரை

மந்திரமாகிய வாக்கைப் பரிபாலிக்கின்ற விசுவகருமனுகிய பரமேசுரனை, அன்னமாகிய நிமித்தம் பற்றி அதை அருந்துதற் பொருட்டு இங்கு அழைக்கின்றோம். எல்லா வுலகங்களிலும் சுகத்தைப் பாலிக்கின்றவனும், எமக் கநுகூலமாகிய செயலையுடையவனுமாகிய அப் பரமேசுரன், எமக்கருகிலுள்ள அவிகளை, எம்மைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு அருந்துகின்றான் என்பது.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம் :

विश्वकर्मन्हविषावावृधान स्स्वयंयजस्व तनुवंजुषाण: । मुह्यन्त्वन्ये अभितस्सपत्ना इहाऽस्माकं मघवासूरिरस्तु ।

உரை.

விசுவகருமனே! எமது அவிகளால் வளர்ந்த உடம்பையுடைய நீ, தானேகவே வேட்பாயாக. எனக்கு வேறுன பகைவர்கள் இக்கருமத்தில் மயக்கமுடையவர்களாகுக. எங்கட்கு, உணவுப் பொருளுடனும், வித்தையுடனுங் கூடிய புதல்வனுண்டாகுக என்பது.

ஹோமம்)

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம் :

विश्वकर्म न्हविषावर्धनेनत्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम् । तस्मैविशस्समनमन्त पूर्वीरयमुग्रोविहव्योयथाऽसत् ।

உரை

விசுவருமனே ! எமது அவியால் நீ வளர்ச்சி யடைந்தவை. மற்றும், பிறரைப் பாதுகாக்கும் இவ் வெசமானனை எவராலுங் கொல்ல முடியாதவனுகச் செய்வாயாக. விருத்தியடைந்த பிரசைகள் அவ்வெசமானனுக்கு உள்ளடங்கி யிருப்பவர்களாகுக. இவ்வெசமானனை, பேராற்றலுடையோனும், எவராலும் அடக்க முடியாதவனுமிருந்து பலவகை வேள்வி செய்தற்கு உரியனுகச் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்களுடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு ஓதி, முன் மீந்துள்ள பாதி நெய்யையும் ஓமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், இவ்விரண்டு ஹோமங்கட்கும் 'விசுவகருமணே இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது சூக்தம் முற்றும்

மூன்றாவது விநியோகம்

நீரிற் பயமுடையவன் செய்யும் நீர் ஓமம்

மந்திரம் :

समुद्रायवयुनाय सिन्धूनांपतये नम :। नदीनाꣳ सर्वासांपित्रे जुहुता विश्वकर्मणेविश्वाहामर्त्यꣳहवि :।

உரை

விசுவகருமனுடைய வடிவானதும், அழகுடையதும், ஆறுநதிகளை நிறையச் செய்வதும், இது விசுவகருமாவினால் எல்லாம் நதிகளும் உண்டாக்கப் படுதலால் என்க, அத்தகைய விசுவகருமாவின் பொருட்டு, வேள்விச் செயலாளர்காள் ! நீவிர், எப்போதும் கேடுறாத அவிகளை ஓமஞ் செய்வீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் சுவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, நீரினாற் பயத்தை யடையில், அந் நீரில் இரண்டு கை நிறைய நீரை எடுத்துக் கொண்டு அந் நீரிலேயே அதை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

மேலே சொல்லப்பட்டவைகள் ஸூக்தம் 1 மற்றும் 2 கான விளக்கம் மட்டுமே. மூன்றாவது விநயோகத்தில் வரும் மந்திர விளக்கம் ஸூக்தத்தினை சேராது. இது யஜுஷனுவாக்கிய (தனித்தது) மந்திரம் ஆகும். யஜுர்வேதத்தில் தித்திரி ரிஷியின் பிரிவில் தான் ஐந்து ஸூக்கதங்கள் முழுமையாக விஸ்வகர்மாவிற்கு உள்ளது. முறையே இவற்றிலுள்ள றுக்மந்திரங்களின் எண்ணிக்கைகள் மொத்தம்: 36 ஆகும். இவற்றினை கூறிய றுஷியும் ஆப்த்ய கணங்களை சேர்ந்த விஸ்வகர்மா என்ற றுஷி ஆவார். இவருடைய பிறப்பிற்கான வழி ஆப்த்ய றுஷியின் மகன்கள் புவன றுஷி, த்வித றுஷி, த்ரித றுஷிகள் ஆவார்கள். இவர்களில் புவன றுஷியின் மகன் தான் விஸ்வகர்மா றுஷி ஆவார்.

ஶ்ரீ விஸ்வகர்ம மஹரிஷியின் மந்திரம்:

ஊர்துவம் என்ற உயராமாயிருக்கும் இத்திசைக்கு அறிவுகாரகன் அதிபதியாவார், விஸ்வகர்மாவின் அறிவில் தோன்றுவது வாக்காகும், வாசஸ்பதியாகிய இவரிடமிருந்து தோன்றுவது ஹேமந்த ருது காலம் ஆகும். இவற்றிலிருந்து சந்தஸ் (பண்) பங்க்தீ தோன்றியது. இவற்றிலிருந்து நிதனங்கள் தோன்றியது, இவற்றிலிருற்து ஆக்ராயணம் என்ற அக்னி வழிபாடு ரிக்வேதத்தில் தோன்றியது, 27- ஆன ஸ்தோமங்கள் ஸோம யாகத்தில் 33 - ஸ்தோமங்களாக யஜுர்வேதத்தில் தோன்றியது. 33 - ஸ்தோமங்களிலிருந்து சக்வரம் மற்றும் ரைவதம் என்ற ஸாமகானங்கள் ஸாமவேதத்தில் தோன்றியது. இவைகள் அனைத்துக்கு கர்த்தாவாகிய ரிஷி விஸ்வகர்மா ஆவார். பிரஜாபதியாக விளங்கிடும் உங்களோடு மக்களுக்கான மொழியை (வாக் ஸ்தானத்தினை) கிரஹிக்கிறேன், இதற்கான விஷயத்தினை விஸ்வகர்ம ரிஷி அருளவேண்டும்.

ஶ்ரீ விஸ்வகர்ம ஸூக்தம்: - 3

1) யஜ்ஞபதியிடம் ரிஷிகள் சொல்லியது “உன் பாவத்தால் பிரஜைகள் பட்டினியாகி துன்பத்துக்குள்ளாகிறார்கள்” அவன் தேனின் இரு துளிகளையடையவில்லை. விஸ்வகர்மா எங்களை அவர்களுடன் சேர்க்க வேண்டும்.

2) அகோரனும் ரிஷியுமாகிய உங்களுக்கு நமஸ்காரங்கள், கண் கருத்துடன் சேர்பவர்களில் நாங்கள் அனுகூலர்களாக வேண்டும். பெரிய புனித புகழுள்ள பிருஹஸ்பதிக்கு வணக்கம், விஸ்வகர்மாவிற்க்கு நமஸகாரங்கள். அவன் எங்களைக் காக்க வேண்டும்.

3) போரில் வீரனைப்போல் பிராணனை அறிந்து ஸோமபானர்கள் தன்னை சேர்பவர்கள் என எண்ணி அவன் பெருங் கொடுமையைச் செய்துளான். அப்படிச் செய்வதாலாகும் பயன்களால் அவன் கட்டுப்பட்டுள்ளான். விஸ்வகர்மணே நீங்கள் அவனை க்ஷேமத்துக்காக விடுதலை யாக்கவும்.

4) புசிக்குங்கால் எவர்களை அகத்தனல்கள் துன்பஞ் செய்கின்றனவோ அவர்கள் செல்வங்களுக்கு அருகதையாவதில்லை. அதுவே குடில யக்ஞத்தை

யொழிக்க பரிகாரமாகும். விஸ்வகர்மணே அதை எமக்கு நன்மையாய் செய்ய வேண்டும்.

5) எங்களைச் சுற்றிலும் காக்கும் ஸுதேவர்களாகி யக்ஞுஞ்செய்து யக்ஞும் விரும்பும் பிதுருக்களுக்கு நமஸ்காரம். நாங்கள் தக்ஷிணையை உங்களுக்கு விருப்ப சூன்னியமாய் கொண்டு வரவில்லை. இக்குற்றத்துக்காக எங்களைத் துன்பஞ் செய்யவேண்டாம் விஸ்வகர்மணே.

ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம ஸூக்தம்: - 4

1) நான் அறிந்து இந்த பாகத்தை உனக்களிக்கிறேன், விஸ்வகர்மணே ருதத்தின் முதல் ஜனனே, அது எங்களால் மூப்புக்கப்பால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நாங்கள் ஒருமையுடன் அறுகாத இழையனுரித்துக் கடப்போம்.

2) எவர்கள் வழியினால் பித்துரு சேர்க்கையை அளித்துள்ளார்களோ அந்தச் சிலர்கள் இற்த விசாலமான இழையைக் கடந்து செல்லுகிறார்கள், உறவினர்கள் அற்றும் இவர்கள் சிலர் அளிக்கச் சக்தியுள்ளவர்களாகி இங்கு இளித்தாலும் கொடுத்தாலும் இதுவே ஸுவர்க்கமாகும்.

3) நீங்கள் இருவர்களும் இதையனுசரித்துப் பற்றுங்கள், நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒருமையுடன் பற்றுங்கள். சிரத்தையுள்ளவர்கள் இந்த உலகத்தையனுசரிக்கிறார்கள். உங்களுடைய பக்குவம் அக்னியில் அனுகூலமாகும். தம்பதியே அதைக் காக்க நீங்கள் ஒன்று குவியுங்கள்.

4) சித்திலிருந்து நாங்கள் மனதார உன்னை இவ்வேள்வில் வணங்குகின்றோம். இதற்காக நாங்கள் தாரை தாரையாக நெய்யை உற்றி இவ்வேள்வியில் அளிக்கின்றோம்.

5) ஸமுத்திரத்திற்க்கும் பித்ருக்களுக்கும் நமஸ்காரங்கள், இவர்களுக்கு தலைவனாக ஸர்வபதியாக விளங்கிடும் விஸ்வகர்மனுக்கே இவ்வேள்வியின் முதல் அவியை அளிப்போமாக.

ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம ஸூக்தம்: - 5

1) சங்கற்பம் சித்தத்தினின்று எது பாய்கின்றதோ அல்லது மனம் கண்ணினின்று எது குவிக்கப்படுகின்றதோ அத்துடன் நீங்கள் பழமையாய் முதல் தோன்றிய ஸானகதி ரிஷிகளுள்ள சுகிருத உலகத்துக்குச் செல்லுங்கள்.

2) கிரகத்திலுள்ளவனே ஜாதவேதசன் இங்கு கொண்டுவரும் இச்செல்வத்தை உன்னைச் சுற்றிலும் ஸ்தாபதிக்கிறேன். யக்ஞுபதியாகிய விஸ்வகர்மா அனுசரித்துச் செல்வான். ஊயரிய வானத்தில் நீங்கள் அவறையறியுங்கள்.

3) உயரிய வானத்தில் நீங்கள் அவறையறியுங்கள் தேவ நண்பர்களே, நீங்கள் அவன் சொரூபத்தையறிகிறீர்கள். தேவ வழி நெறிகளால் அவன் வரும் பொழுது இஷ்டப் பூர்த்திச் செயல்களை அவனுக்குப் புலனாக்குங்கள்.

4) நீங்கள் முன் செல்லுங்கள், நீங்கள் ஒருமையுடன் செல்லுங்கள், அக்னி தேவ வழியான பாதைகளைச் செய்யுங்கள், விஸ்வதேவர்களே யஜமானனோடு இவ்வுயரிய ஸ்தானத்தில் அமருங்கள்.

5) இக்கட்டு ஸமித்து ஸாதனம் வேதி தருப்பை ரிக்வேதத்துடன் எமக்காக இந்த யக்குத்தை திவ்யம் தேவர்களுக்குச் செல்ல சுமக்கவும்.

6) அக்னியாகிய விஸ்வகர்மா ஜோதியில் தேவர்கள் நடுவே எமக்காக ஈகை தானம், அளிப்பு, தக்ஷிணையை ஸ்தாபிக்கட்டும்.

7) அக்னியாகியவனே எல்லாச் செல்வத்தினையம் ஆயிரத்தினையும் எதனால் நீ சுமக்கிறாயோ அதனால் சோதியில் தேவர்களுக்குச் செல்ல எமது யக்ஞத்தைச் சுமக்கவும்.

8) அக்னியாகியவரே எதனால் துரித ரிக்வேதீயர்கள் யாகத்திற்க்கு தக்ஷிணையைச் சுமக்குகிறார்களோ அதனால் எமது யக்ஞத்தை ஜோதியில் தேவர்களுக்குச் செல்ல வகிக்கவும்.

9) அக்னியாகியவர் தாரை தாரையாக சொரியப்படும் நல்ல நெய்யால் இந்த யாகத்தில் தேவர்கள் எங்களை நல்ல ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

10) அக்னியாகிய விஸ்வகர்மா ஜோதியில் தேவர்களின் நடுவே எங்கு நெய் தேன் தவறாத தாரைகளுண்டோ அங்கு எம்மை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம ஸூக்தங்களின் ஆதாரங்கள்:

1) தைத்திரீய ஸம்ஹிதை:
காண்டம்: 4 ப்ரச்னம்: 6 அனுவாகம்: 2 உள்ளது ஸூக்தங்கள்: 1 மற்றும் 2.
காண்டம்: 3 ப்ரச்னம்: 2 அனுவாகம்: 8 உள்ளது ஸூக்தம்: 3
காண்டம்: 5 ப்ரச்னம்: 5 அனுவாகம்: 4 உள்ளது ஸூக்தம்: 4 (4-5 மந்திரங்கள்)
காண்டம்: 5 ப்ரச்னம்: 7 அனுவாகம்: 7 உள்ளது ஸூக்தம்: 5

2) தைத்திரீய ஆரண்யகம்:
அத்யாயாம்: 2 அனுவாகம்: 6 உள்ளது ஸூக்தம்: 4 (1-3 மந்திரங்கள்)